

Semnalări referitoare la hrana de iarnă a huhurezului mic (*Strix aluco* L.) în Depresiunea Maramureșului

Timur Vasile Chiș
Gerald Mihail Manole

Summary

Introducere:

Huhurezul mic (*Strix aluco*) este o specie sedentară, cuibăritoare în toate pădurile de la câmpie până la munte. Efectivul este estimat în România la circa 3.000-9.000 perechi, Munteanu et al. (2002).

În Maramureș este o specie cuibăritoare în toată depresiunea până la limita superioară a pădurilor, cuibărește și în localitatea Sighetu-Marmației, Béres (2000), În Maramureș în timpul iernii populația este mai numeroasă datorită populației din nord, iar în iernile grele majoritatea exemplarelor coboară din zona montană în partea depresionară a zonei.

Material și metodă:

Am efectuat acest studiu pentru a determina tipul hranei la huhurezul mic în Depresiunea Maramureșului.

Ca material am folosit compozițiile stomacale provenite de la 6 exemplare colectate, material care se află la Muzeul Maramureșului, Secția Științele Naturii, Sighetu-Marmației.

Metoda de lucru constă în analiză macroscopică (cu lupa) asupra compozițiilor stomacale pentru identificarea tipului de hrană și determinarea speciilor, cu ajutorului materialului comparativ din muzeu și al determinatoarelor.

Rezultate:

În urma studiului efectuat la cele 6 probe, determinate am constatat următoarele:

1. Proba din data de 25.11.1965

Locul colectării: Localitatea Câmpulung la Tisa, livadă cu pâlcuri de pădure;

Greutatea exemplarului - 525gr.

Compoziția stomacală: stomacul conține resturi de la:
1 exemplar de șoarece gulerat (*Apodemus flavicollis*)
1 exemplar de vrabie de casă (*Passer domesticus*)

2. Proba din data de 07.03.2001

Locul colectării: Localitatea Rona de Sus, pădure de gorun
cu fag;

Greutatea exemplarului - 495gr.

Compoziția stomacală: stomacul conține resturi de la:

1 exemplar de șoarece de pământ (*Microtus arvalis*) .

1 exemplar de șoarece gulerat (*Apodemus flavicollis*) .

În stomac am identificat nisip având diametrul de 0-1mm-90
buc.

1-2mm -8 buc.

3. Proba din data de 19.01.2002

Locul colectării: Localitatea Sighet, Dealul Solovan, pădure
de stejar și fag;

Greutatea exemplarului - 525gr. ♀

Compoziția stomacală: stomacul conține resturi de la:

1 exemplar de șoarece de pădure (*Apodemus sylvaticus*) .

4. Proba din data de 04.02.2002

Locul colectării: Localitatea Sarasău;

Greutatea exemplarului - 700gr. ♀

Compoziția stomacală: stomacul conține resturi de la:

1 exemplar de șoarece pitic (*Micromys minutus*) .

În stomac am identificat nisip având diametrul de 0-1mm-106
buc.

1-2mm -9 buc.

3-4mm- 1 buc.

5. Proba din data de 04.12.2002

Locul colectării: Localitatea Săliștea de Sus, Rusca, pădure
de fag;

Greutatea exemplarului - 440gr. ♀

Compoziția stomacală: stomacul conține resturi de la:

2 exemplare de șoareci gulerati (*Apodemus flavicollis*)

6. Proba din data de 07.01.2004

Locul colectării: Localitatea Rona de Sus, Hera, pădure de gorun cu fag;

Greutatea exemplarului - 715gr.

Compoziția stomacală: stomacul conține resturi de la:

1 exemplar de șoarece de pământ (*Microtus arvalis*).

1 exemplar de șoarece gulerat (*Apodemus flavicollis*).

În stomac am identificat nisip având diametrul de 0-1mm-10 buc.

1-2mm -2 buc.

Discuții și concluzii:

Toate cercetările au fost efectuate la probe care provin din perioada de octombrie - martie.

Nisipul identificat în stomacul huhurezului provine de pe blana șoarecilor consumați.

Din acest studiu reiese faptul că 90% din hrana huhurezului mic este formată din mamifere și 10% din păsări.

Din acest studiu efectuat reiese faptul că Familia *Muridae* în special speciile *Apodemus flavicollis* și *Apodemus sylvaticus* și Familia *Arvicolidae* (*Microtus arvalis*), reprezintă principala hrană a huhurezul mic, fapt dovedit și de Ștefan Kohl în studiul efectuat la această specie.

Bibliografie

1. ARDELEAN, G., BÉRES, I., 2000 – Fauna de vertebrate a Maramureșului, Editura Dacia, Cluj Napoca
2. BÉRES, I., 1978 – Contribuții la cunoașterea ornitofaunei Depresiunii Maramureșului. Marmăția, nr. 4, pg. 391-426, Anuarul Muzeului Județean Maramureș, Baia Mare
3. KOHL, Ș., 1980 – Über die Ernährung des Wald kauzes (*Strix aluco* L.), Muzeul Brukenthal, Studii și comunicări, Științele Naturii, nr. 24, Sibiu
4. MUNTEANU, D., PAPADOPOL, A., WEBER, P., 2002 – Atlasul păsărilor clocitoare din România, ediția II, Societatea Ornitologică Română, Cluj Napoca
5. PAPADOPOL, A., MURARIU, D., 2001 – Fauna României, Mammalia, Fasc.2 Rodentia, Vol XVI, Editura Academiei Române, București

Specia/luna	ian	feb	mart	apr	mai	iun	iul	aug	sept	oct	noi	dec	Total exemplare
<i>Microtus arvalis</i>			1										1 - 10%
<i>Apodemus flavicollis</i>	1		1								1	2	5 - 50%
<i>Apodemus sylvaticus</i>	1												1 - 10%
<i>Micromys minutus</i>		1								1			2 - 20%
<i>Passer domesticus</i>											1		1 - 10%